

FERRAN SENDRA

El Pacte pel Referèndum evitarà avalar la via unilateral

► El fòrum prepara una resolució de mínims que esquivi la fractura interna

FIDEL MASREAL
BARCELONA

La reunió d'aquest dimarts del Pacte Nacional pel Referèndum no avalarà la decisió del Govern d'emprendre el camí del referèndum d'autodeterminació de forma unilateral. Però tampoc avalarà el contrari. Segons fonts de la plataforma, la cita al Parlament serà un èxit per una raó de pes: no hi haurà decisions que puguin provocar una fractura d'un organisme tan plural que acull sindicats, patronals, entitats socials, culturals i esportives, i partits i institucions.

Segons fonts sindicals i de les entitats socials consultades per EL PERIÓDICO, cap d'elles estaria en disposició de posar els seus associats davant la tessitura de recolzar una consulta unilateral. De fet, la presència de moltes d'aquestes entitats al Pacte es deu al fet que el manifest que han firmat més de mig milió de ciutadans en cap moment va més enllà de la necessitat de portar a terme un referèndum «políticament vinculant i efectiu». S'evita parlar d'unilateralitats. És més, el text apel·la «als governs de Catalunya i de l'Estat a superar les dificultats polítiques i els apriorismes i assolir finalment l'acord» que fixi les condicions i garanties per celebrar la consulta.

EFE / ALEJANDRO GARCIA

►► Joan Ignasi Elena, coordinador del Pacte Nacional pel Referèndum.

Entre les entitats, per exemple, hi ha la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya, que agrupa 3.000 associacions de suport a ciutadans i col·lectius en risc d'exclusió. Fonts de la direcció de la Taula expliquen que difícilment podrien decidir passar a la via unilateral sense el consens dels seus associats, entre els quals hi ha tendències totalment transversals políticament.

LA PLATAFORMA SEGUIRÀ ENDAVANT // «El Pacte no pot estar per la unilateralitat ni en contra», expliquen representants de la mateixa plataforma, que sostenen que la reunió d'aquest dimarts serà positiva perquè ningú posarà els seus integrants en la tessitura d'escollir. «¿Com li pots demanar a una Unió de Corals o als sardanistes si estan o no per la unilateralitat?», es pregunten aquestes fonts. Afegeixen que només els partits defensen posicions polítiques diferents sobre l'articulació concreta del referèndum. «El Pacte no és dels partits», afegeixen.

En aquest sentit, tenint en compte que el més probable és que el Pacte decideixi dimarts seguir els seus treballs d'impuls i promoció de la consulta com a via d'aprofundiment democràtic, és de preveure que els comuns no es despengin d'aquesta iniciativa.

Una altra cosa serà que els comuns deixin d'avaluar el camí unilateral que s'iniciarà immediatament la setmana que ve després de la reunió del Pacte, quan el president Carles Puigdemont anunciï la data i la pregunta del referèndum. ≡

7. ¿Què farà Pedro Sánchez?

Si algun dirigent independentista pensava que Sánchez es desmarcaria de l'estratègia del PP pot anar fent-se a la idea que no serà així. Almenys fins que se superi l'estació del referèndum. Després, i en funció de com sigui el paisatge passada la batalla, la seva aposta per la reforma constitucional pot reactivar-se (o no).

8. ¿Com pot afectar la complicada relació de Puigdemont amb el seu partit?

Puigdemont no serà candidat. Això li deixa les mans lliures al Palau però complica la vida al PDECat. Ell no hi té res a perdre. El seu partit, molt.

9. ¿Quin és el calendari d'Oriol Junqueras?

El líder d'ERC ho té tot a favor per ser el pròxim president de la Generalitat. Si no és que se l'inhabilita, una possibilitat gens descartable. Si fos així, el seu paper de màrtir tampoc perjudicaria els interessos republicans. A ERC asseguren que Junqueras resistirà i que, si no és ell, algun dels seus serà president.

10. ¿I les eleccions?

L'objectiu del PDECat i ERC és aguantar fins a principis del 2018. El dubte és si podran. ≡

Entre els polítics separatistes es detecta un nerviosisme creixent a les portes d'un estiu decisiu que els exigirà estar «disponibles» la segona quinzena d'agost per anar al Parlament a votar furtivament la llei de la desconexió en lectura única. Estan irritats perquè el balanç de la campanya a favor del referèndum pactat s'ha saldat amb un fracàs en tots els fronts.

Ni ha aconseguit una gran adhesió ciutadana, ja que exhibir mig milió de firmes, la major part telemàtiques sense DNI, és un fiasco que no concorda amb el mantra que el 80% dels catalans volen votar sobre la secessió. Ni ha obtingut cap pronunciament internacional, i això que la Generalitat s'ha gastat diners a cabassos en viatges, premis i conferències per mig món.

I tampoc ha aconseguit moure ni una mica la posició dels principals partits al Congrés sobre aquesta qüestió. Finalment, l'objectiu de la

Mirador

JOAQUIM
Coll

Estat d'histèria

campanya proreferèndum era empenyer els comuns cap a la unilateralitat quan **Rajoy** contestés amb la negativa final. Aquí el fracàs pot ser particularment greu perquè tant **Domènech** com **Coscubiela** i **Rabell** han aconseguit fins ara mante-

nir-se en el *sí però no*, en què només recolzarien un referèndum jurídicament efectiu, vinculant i que disposés d'un aval exterior com el de la Comissió de Venècia. Això explica els atacs que han rebut des de l'entorn mediàtic de JxSí.

Ara mateix al separatisme només li queden dos cartutxos per disparar. Una miqueta més de teatralització, amb el pròxim anunci de la data i la pregunta, i la materialització del xoc institucional en ple estiu amb l'objectiu d'arribar a l'apoteosi victimitista del *no ens deixen votar* pensant sobretot en la mobilització de la Diada. A partir d'aquí ningú sap com es desenvoluparan els esdeveniments. Però la imatge amb què somien els independentistes de policies traient urnes no es produirà. Senzillament perquè no hi haurà un altre 9-N.

L'Estat no només està actuant preventivament perquè no es consumi un delictes anunciat, sinó que ha llançat un altre avís a navegants.

La fiscalia demana que el Tribunal de Comptes actuï contra **Mas**, **Ortega**, **Rigau** i **Homs** per la seva responsabilitat comptable en la despesa de la consulta del 2014. Si prospera significa que hauran de tornar de la seva pròpia butxaca els més de cinc milions d'euros que va costar el 9-N a les arques públiques. I al trist destí del PDECat s'hi afegeix també la imputació de **Gordó** pel 3%. Creix el pànic perquè el següent podria ser **Mas**.

No és estrany que alguns passin aviat a l'estat d'histèria a mesura que anem entrant a l'estiu. **Puigdemont** ho anticipava aquesta setmana passada quan de forma irritada exigia al Govern espanyol que aclarís quina mena de força, violenta s'entenia, pensava utilitzar. Sorprenen que l'hi preguntí qui ha sigut avisat cinc vegades ja de les conseqüències penals de seguir desobeint. El president de la Generalitat és el representant ordinari de l'Estat a Catalunya, ho hauria de saber. ≡